

[Svend Åge Petersen]

lighed såvel for lønmodtagere som for selvstændige erhvervsdrivende. Det er også vigtigt at notere sig, at det gælder for de nordiske lande i forhold til Danmark.

Vi kan derfor i Det Konservative Folkeparti tilslutte os lovforslaget.

Holger K. Nielsen (SF):

Dette lovforslag er et forslag, som er ganske omfattende og vil få ret stor betydning for det danske arbejdsmarked. Derfor er det vigtigt, at vi får det drøftet meget grundigt her i Folketinget.

Der er tale om – havde jeg nær sagt – endnu en bemyndigelseslov. EF-direktiver i Danmark bliver implementeret ved, at man vedtager en rammelov her i Folketinget, hvorefter man giver regeringen carte blanche til, jeg havde nær sagt hvad som helst. Der er intet indholdsmæssigt i dette lovforslag. Det er kun en rammelov, som siger, at regeringen kan gennemføre, hvad der er vedtaget, men så sandelig også, hvad der vedtages i fremtiden.

Med en linje til den tidligere debat om EF og Europa synes jeg, at vi her har et eksempel på, i hvilket omfang Folketinget er ved at blive reduceret til et amtsråd, hvor beslutningsretten er frataget Folketinget og er blevet et direkte mellemværende mellem EF og den danske regering. Så hjælper det ikke noget, at man siger, at det har været i Markedsudvalget; det fremgår faktisk af grundloven, at der skal være tre behandlinger af alle lovforslag her i Folketinget.

Jeg vil gerne citere fra bemærkningerne til lovforslaget. På side 4, anden spalte øverst, står der følgende:

»En ændring af de pågældende love, bekendtgørelser m.v. forstås af de respektive myndigheder.«

Hvad er det egentlig, regeringen siger her? Den siger, at ikke blot bekendtgørelser, men også love skal eller kan ændres af de respektive myndigheder. Jeg tror, der er tale om en fortællelse, i hvert fald en uklarhed, men man siger rent faktisk, at man med denne rammelov i baghånden kan ændre love uden at komme til Folketinget. Jeg går ud fra, og jeg kan få bekræftet fra industriministeren, at sådan skal det her ikke opfattes. Men det siger mig lidt om, at der er en række uklarheder i dette lovforslag.

Der er også uklarheder vedrørende spørgsmålet, om man kan afvise ansøgere på grund af

manglende kvalifikationer. Der står i bemærkningerne på side 3, pkt. 4, at man ikke under henvisning til ansøgerens manglende kvalifikationer kan nægte den pågældende adgang til at udøve det lovregulerede erhverv på samme vilkår som egne statsborgere. Hvad betyder det? Lad os forestille os, at der er opslået en stilling som fysioterapeut et sted i Danmark. Der er en ansøger. Denne ansøger er udlænding, og ud fra ansættelsesmyndighedens vurdering er vedkommende ikke kvalificeret til det pågældende job. Betyder det så, at denne ansøger ikke kan afvises, at man vil kunne gå til EF-Domstolen og sige, at man har afvist vedkommende på baggrund af manglende kvalifikationer, hvad det jo i det givne tilfælde ville være; det er jo derfor, man afviser vedkommende? Det er en diskussion, vi har haft i Markedsudvalget. Det var min opfattelse, at det vil være muligt at kunne afvise ansøgere.

Jeg går ud fra, at lovforslagets bemærkninger har betydning for, hvordan loven skal fortolkes, og hvordan de konkrete udformninger skal virkeliggøres. Jeg vil gerne have afklaret, om det betyder, at det ikke bliver muligt at afvise udenlandske ansøgere på baggrund af manglende kvalifikationer. Jeg er bange for, at det kan give problemer. Det bliver yderligere aktuelt, når vi ser på spørgsmål om sprogkrav. Og dér skriver regeringen i bemærkningerne, at det formentlig vil være i strid med de hensyn, der ligger bag vedtagelsen af de generelle ordninger, at afvise en ansøger, fordi den pågældende ikke har kendskab til det danske sprog, medmindre kendskab hertil er en klar forudsætning for udøvelsen af erhvervet, f.eks. som folkeskolelærer. Læg mærke til, at der står »formentlig«, at der er meget stor uklarhed om, hvordan sprogkravene skal fortolkes. Jeg synes ikke, det er særlig betryggende, at der i et lovforslag som dette er så stor uklarhed om et så vigtigt spørgsmål. Vi kan læse ud af dette, at i hvert fald folkeskolelærere kan man stille sprogkrav til. Hvad med bibliotekarer? Hvad med fysioterapeuter? Hvad med socialrådgivere? Hvad med en lang række af de øvrige erhverv, hvortil der, hvis de skal udføres meningsfyldt, faktisk bør kunne stilles sprogkrav. Vil det være muligt? Vil det ikke være muligt? Jeg synes, det må være vigtigt, at vi har hel klarhed over, om der kan stilles sådanne krav, inden vi vedtager dette lovforslag. Det må være det mindste, Folketinget kan forlange.